

РЕШЕНИЕ

№ 91

гр. София, 07.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 17.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **10299** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 197, ал. 2 от Данъчно - осигурителен процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на Н. Й. Б., [ЕГН], срещу Постановление за продължаване действието на предварителни обезпечителни мерки изх. №0190022-139-0001581/23.07.2019г., издадено от М. П., на длъжност главен публичен изпълнител при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите - С., потвърдено с Решение № ПИ-334/21.08.2019г. на директора на ТД на НАП - С..

Жалбоподателят излага съображения за неправилност и незаконосъобразност на атакуваното постановление.

В съдебно заседание и по съществуващото на спора, поддържа жалбата и моли съда да я уважи. Моли съда, да отмени решението на директора на ТД на НАП С. и потвърденото постановление. Претендира присъждане на направените по делото разноски.

Ответната страна, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да потвърди решението като правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираните разноски.

Съдът след като прецени законосъобразността и обосноваването на оспорения акт с оглед разпоредбата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК. както с оглед на заявените с жалбата

основания, така и служебно, в изпълнение на разпоредбата на чл. 168 от АПК, приема за установено следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия №Р-22221016008869-020-001/13.12.2016 г. е възложена ревизия на Н. Й. Б. ЕГН [ЕГН] с регистрация, като едноличен търговец, самоосигуряващо се лице или осигурител ЕИК[ЕИК], с ревизиран период от 01.12.2011г. до 31.12.2011г. за ДДС с очакван/предполагам/ размер на задълженията общо в размер на 23 974,46 лв. В съответствие с разпоредбата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, във връзка с чл. 121, ал. 4 от ДОПК, в хода на ревизията от ръководителят на екипа, извършващ ревизия на жалбоподателя, е отправено мотивирано искане до публичен изпълнител, за налагане на предварителни обезпечителни мерки. С Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С160022-023-0004231/20.12.2016г. на Н. Й. Б. с ЕГН [ЕГН], на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, са наложени следните обезпечителни мерки: заповор върху налични и постъпващи суми в размер на 23 974,46 лв. по банкова сметка, находяща се в ТБ [фирма]. С ПНПОМ с изх. №С170022-023- 0001803/12.05.2017г., публичният изпълнител при ТД на НАП С., е наложил и възбрана върху следните недвижими имоти: - УПИ, УРЕГУЛИРАН ПОЗЕМЛЕН ИМОТ I /първи/ с площ от 8 500 /осем хиляди петстотин/ квадратни метра при граници - УПИ II /две/ от кв.133-д /сто тридесет и три, буква "д, [улица]- УПИ III. УРЕГУЛИРАН ПОЗЕМЛЕН ИМОТ II /втори/ от кв.133-д /сто тридесет и три, буква "д", с площ от 10 845 /десет хиляди, осемстотин четиридесет и пет/ квадратни метра при граници - УПИ I /едно/, УПИ IV /четири/, бул. Т. К., новопроектирана улица: УРЕГУЛИРАН ПОЗЕМЛЕН ИМОТ IV /четири/ с площ от 332 /триста тридесет и два/ квадратни метра, при граници - УПИМ от кв.33 - д /сто тридесет и три, буква "д"/, улица, и новопроектирана улица, които имоти представляват част от стар парцел V /пети/, съгласно документа за собственост с обща площ от 20 595 /двадесет хиляди петстотин деветдесет и пет/ квадратни метра. Данъчната оценка на целия имот е в размер на 83 406,80 лв., като настоящата възбрана е учредена до размера на предполагаемото вземане. В. върху процесните имоти, е вписана в полза на НАП, на 15.05.2017г. Ревизията е приключила с издаване на Ревизионен акт №Р- 22221016008869-091-001 от 13.06.2017г., с който са установени задължения за довносяне в размер общо на 17 103,68 лв. и лихва за забава в размер на 9 431,52 лв. С Решение №1612/13.10.2017г. на директора на дирекция ОДОП С., издадения Ревизионен акт №Р-22221016008869-091-001/13.06.2017г. е обявен за нищожен, като е указано извършването на нова ревизия за същия период. В изпълнение на указанията, дадени с Решение №1612/13.10.2017 г. на директора на дирекция ОДОП С. е издадена Заповед за възлагане на ревизия №Р-22002217007345-020-001/26.10.2017г. В хода на ревизията е отправено мотивирано искане №Р-22002217007345-039-001 от 02.04.2018 г. до публичния изпълнител от ръководителят на ревизията, за налагане на предварителни обезпечителни мерки. С Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С180022-023-0001275/03.04.2018г. на Н. Й. Б. с ЕГН [ЕГН], на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, са наложени следните обезпечителни мерки: заповор върху налични и постъпващи суми в размер на 27 927,36 лв. по всички банкови сметки, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, суми, предоставени за доверително управление, находящи се в [фирма]. С Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх.

№0180022-023-0001851/16.05.2018г., публичният изпълнител при ТД на НАП С., е наложил и възбрана върху следните недвижими имоти:-УПИ, УРЕГУЛИРАН ПОЗЕМЛЕН ИМОТ/първи/ с площ от 8 500 /осем хиляди петстотин/ квадратни метра при граници - УПИ II /две/ от кв.133-д /сто тридесет и три, буква "д"/, бул. „Т. К.“ - УПИ III /три/ от кв. 133-д /сто тридесет и три, буква "д"/ и улица: УРЕГУЛИРАН ПОЗЕМЛЕН ИМОТ II /втори/ от кв.133-д /сто тридесет и три, буква "д"/, с площ от 10 845 /десет хиляди, осемстотин четиридесет и пет./ квадратни метра при граници - УПИ I /едно/, УПИ IV /четири/, бул. Т. К., новопроектирана улица: УРЕГУЛИРАН ПОЗЕМЛЕН ИМОТ IV /четири/ с площ от 332 /триста тридесет и два/ квадратни метра, при граници - УПИ II от кв.133 - д /сто тридесет и три, буква "д"/, улица, и новопроектирана улица, които имоти представляват част от стар парцел V /пети/, съгласно документа за собственост с обща площ от 20 595 /двадесет хиляди петстотин деветдесет и пет/ квадратни метра. Данъчната оценка на целия имот е в размер на 83 406.80 лв., като настоящата възбрана се учредява до размера на предполагаемото вземане, площ 20 595 кв. м, находящ се в гр. С., община СТОЛИЧНА, област С., [улица], с граници [улица], улица, придобит с нотариален акт, с данъчна оценка (за недвижими имоти) 83 406,80 лв. Върху гореописаният недвижим имот е наложена за сума в размер на 27 927,36 лв., т. е. до размера на очакваните задължения към бюджета на ревизираното лице. Ревизията, възложена със ЗВР №Р-22002217007345-020- 001/26.10.2017г. е приключила с издаването на Ревизионен акт №Р- 22002217007345-091-002/18.07.2019г., с който са установени задължения в общ размер на 30 516,83 лв. На основание чл. 121, ал. 6 от ДОПК, във връзка с чл.195 от ДОПК, предварителните обезпечителни мерки, наложени с Постановление с изх. №С180022-023-0001275/03.04.2018г. и Постановление с изх. №С180022-023-0001851/16.05.2018г., са продължени с Постановление за продължаване действието на наложени предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 6 от ДОПК с изх. №С 190022-139-0001581/23.07.2019г. С постановление с изх. № С190022-024-0009434 от 15.03.2019г. е отменено постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл.121, ал.1 от ДОПК с изх. № С170022-023-0001803/12.05.2017г. и постановление за продължаване на наложени обезпечителни мерки с изх. №С 170022-139-0001595/12.07.2017г., постановено от С. Л., на длъжност главен публичен изпълнител при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите -С..

За да отхвърли жалбата, решаващият орган е приел, че съгласно чл. 206, ал. 1 ДОПК запорът и възбраната, наложени за обезпечение на вземането, произвеждат действията, предвидени в чл. 451, 452 и 453, чл. 459. ал. 1. чл. 508, 509, 512, 513 и 514 от Гражданския процесуален кодекс. Съгласно чл. 452, ал. 1 ГПК във връзка с чл. 206, ал. 1 от ДОПК, извършените от длъжника разпореждания със запорираната или възбранена вещ са недействителни спрямо вискателя и присъединилите се кредитори. Директора на ТД на НАП-С. е приел, че Постановлението за продължаване действието на наложени предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 6 от ДОПК с изх. №С 190022-139-0001581/23.07.2019г. е правилно и законосъобразно.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

По делото не е представено доказателство за връчване на Решение № ПИ-334/21.08.2019г. на жалбоподателя, поради което жалбата е подадена в законоустановения срок, от легитимирано лице и при наличие на интерес от обжалване, поради което е допустима. Разгледана по същество жалбата е основателна, поради следните съображения:

Съдът съобразно задължението си за пълна служебна проверка на законосъобразността на оспорвания акт по чл. 168 от АПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК, извършва преценка дали при издаването на двата административни акта са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличието на компетентност на органа; спазване на материалните и процесуалните правила при издаването им; изискването за писмена форма и съобразяване с целта на закона. В случая при извършване на служебната проверка, настоящият съдебен състав преценява, че обжалваните ПНОМ са издадени от компетентен орган - публичен изпълнител в ТД на НАП - С., съгласно правомощията му, определени в чл. 167 от ДОПК; в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и съдържа посочените в същата норма задължителни реквизити. От своя страна и обжалваното решение на директора на ТД на НАП - С. е валидно и допустимо. Няма спор, че решението е издадено от материално компетентен орган - директора на ТД на НАП - С., в срока по чл. 197, ал. 1 от ДОПК. Съгласно разпоредбата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК, съдът отменя обезпечителните мерки, в три хипотези: 1/ предоставянето от страна на длъжника на обезпечение в пари, безусловна или неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; 2/ липса на изпълнително основание, или 3/ неспазване на изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5 от ДОПК. Видно от приложеното по делото искане №Р-22002217007345-039- 001 от 02.04.2018 г., предварителните обезпечителни мерки, са наложени на основание мотивирано искане, поради което условието по чл. 121, ал. 1 от ДОПК е било формално изпълнено. Постановлението е издадено на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, съгласно който в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. От друга страна, съгласно чл. 208, ал. 1, изр. първо от ДОПК, отмяната на обезпечението се извършва от публичния изпълнител служебно или по искане на длъжника в 14-дневен срок от постъпването ѝ след погасяване на публичното задължение, както и в случаите по чл. 225, ал. 1, т. 2 и т. 5 от ДОПК. Съгласно чл. 225, ал. 1, т. 2 от ДОПК, производството по принудително изпълнение на публичните вземания се прекратява с разпореждане на публичния изпълнител, когато актът, с който е установено публичното вземане, бъде обявен за нищожен, обезсилен или отменен по установения ред. С отмяната на ревизионния акт и връщането на преписката за издаване на нов съобразно указанията на решаващия орган, се възстановява висящността на ревизионното производство, като разпоредбата на чл. 155, ал. 6 от ДОПК изисква производството да започне от онова незаконно съобразно действие, което е послужило за отмяна на акта. Отмяната на ревизионния акт обаче няма за последица "обратна трансформация" на обезпечителните мерки в предварителни такива по смисъла на чл. 121, ал. 1 от ДОПК. Отмяната на този

ревизионен акт означава, че ПНОМ вече не е свързано с годно изпълнително основание, съответно задълженията вече не са "установени и изискуеми" по смисъла на чл. 195, ал. 1 от ДОПК и е налице основанието по чл. 197, ал. 3 от ДОПК за отмяна на наложеното обезпечение. В подкрепа на този извод е и разпоредбата на чл. 195, ал. 7 от ДОПК, според която обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините, установени или установяеми по реда на ал. 5. Липсата на изпълнително основание е абсолютно основание за отмяна на обезпечителната мярка по чл. 197, ал. 3 от ДОПК, но няма пречка в рамките на производството по издаване на нов ревизионен акт да се предприемат действия по налагане на нови предварителни обезпечителни мерки по реда на чл. 121 от ДОПК съобразно очаквания размер на публичните държавни вземания, но той не следва да е мотивиран с отменения ревизионен акт. Процесните недвижими имоти върху които е наложил ПИ възбрана, са прехвърлени от Н. Й. Б. с ЕГН [ЕГН], като праводател на Д. Д. М. с ЕГН [ЕГН], като правопримемник с нотариален акт за прехвърляне на недвижим имот срещу издръжка и грижи в натура №93, том IV, рег. №6142, дело №599 от 2017г., вписан в Служба по вписвания [населено място], на 05.06.2017г. Всички представени по делото доказателства, сочат на извода, че е наложена възбрана върху имот, който, към 16.05.2018г. дата на издаване на обжалваните ПНОМП, не е бил собственост на Н. Й. Б., а на третото лице Д. Д. М.. Съгласно чл.213, ал.1 ГПК, изпълнението може да бъде насочено върху цялото имущество на длъжника. Съгласно чл.121, ал.1 ДОПК, целта на обезпечителните мерки е предотвратяване на сделки и разпореждания с имуществото на лицето, т.е. обезпечения по ДОПК могат да се наложат само върху имущество, което принадлежи на длъжника. По делото безспорно наложената с ПНОМ с изх.№С180022-023-0001852/16.05.2018г. възбрана е върху недвижим имот, който към датата на издаване на постановлението не е собственост на длъжника.

Изложеното мотивира съдът да приеме, че жалбата е основателна, а решението на директора ТД НАП-С., с което е потвърдено продължаване на действието на наложените предварителни обезпечителни мерки изх.№С190022-139-0001581/23.07.2019г., на ПОМП с изх.№С180022-023-0001852/16.05.2018г. постановено от главен публичен изпълнител при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите следва да бъде отменен.

С оглед очерталия се изход на делото, направеното искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на ответната администрация се явява неоснователно и не следва да бъде уважено.

В полза на жалбоподателят следва да се присъдят доказано направените по делото разноски, като по отношение на изрично направеното възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение съдът съобрази следното: Според чл.78, ал.5 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), във връзка с §2 от ДР на ДОПК, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл.3б от Закона за адвокатурата (ЗАдв). В обжалваното ПОМП е посочен материален интерес за сумата

от 30 516,83лв. По смисъла на чл.8, ал.1, т.4 от Наредба 1/04г. за минималните адвокатски хонорари - минималният адвокатски хонорар е в размер на 1445лв. Според ЗАдв, размерът на възнаграждението се определя в договор между адвоката и клиента; размерът на възнаграждението трябва да бъде справедлив и обоснован и не може да бъде по-нисък от предвидения в наредба на Висшия адвокатски съвет размер за съответния вид работа, каквато в случая се явява Наредба №1/09.07.2004г. По договор за правна помощ (лист 85) с адвокат Р. Ш. от страна на жалбоподателя е заплатена в брой сумата от 1000,00 лева. За образуваното съдебно производство от жалбоподателя е заплатена държавна такса в размер от 10,00 лева (лист 82). Адв. Ш. не се явил в о.с.з. на 17.12.2019г. При това положение и с оглед на действителната правна и фактическа сложност на делото и извършените процесуални действия, настоящият състав на съда намира, че заплатеното адвокатско възнаграждение не е прекомерно. Ответника следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателят исканото възнаграждение в размер на 1000,00 лв., което е съобразено разпоредбата чл. 8, ал. 4, от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения .

Водим от горното и на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК, Административен съд София-град, 34 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №ПИ-334/21.08.2019г на директора на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите - С..

ОТМЕНЯ Постановление за продължаване действието на наложени предварителни обезпечителни мерки №С190022-139-0001581/23.07.2019г., постановено от главен публичен изпълнител при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите в частта в която е продължено действието на ПНПОМ с изх. №С180022-023-0001852/16.05.2018г.

ОСЪЖДА ТД на НАП - С. да заплати на Н. Й. Б. [ЕГН] сумата от 1010лв. /хиляда и десет лева/, представляващи направените по делото разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия: